

“అదేం?” అశ్చర్యపోయాడు. పార్వతీపతి.

“అది అంతే మీరన్నీ వప్పుకుంటే నాలుగేళ్ళ దాకా మాకు వర్కర్స్ లో విలువేం వుంటుంది?”

అయిదు నిముషాల తర్వాత బయటికి వచ్చి చెప్పారు ఇద్దరూ బయట వేచి వున్న సోదర కార్మికులతో,

“క్రామేడ్స్ మన యూనియన్ తరపున గట్టిగా పోట్లాడి మొత్తానికి నాలుగు డిమాండ్స్ ని అంగీకరించేలా చేశాం. ఇది మనకి పెద విజయం. రేపటినించి పనిలో చేరుదాం. వర్కర్స్ యూనిట్ జిందాబాద్”.

“వర్కర్స్ యూనియన్ జిందాబాద్ క్రామేడ్స్ ఇంద్రసేనారావు జిందాబాద్, క్రామేడ్ యాదగిరి జిందాబాద్” గొంతుచించుకుని అరిచారు. సోదర కార్మికులు సంతోషంగా.

మం దు

ఎర్రగడ్డలో ఒక సవారీ దించగానే, ఆటో డ్రయివరు వెంటనే మరో సవారీ దొరకడం తన అదృష్టంగా భావించాడు. ఆటో కోసం ఎదురు చూస్తున్న దాదాపు ఓ నలభై ఏళ్ళతను కంగారుగా ఆటో ఎక్కి “త్వరగా పోసీ” అన్నాడు.

“కహా జానా?” అడిగాడు ఆటో డ్రయివర్ హిందీలో - ఫ్లేగ్ దింపి.

“లక్ డీ కా పూల్” చెప్పాడతను అదుర్దాగా ఆటో కొద్ది దూరం వెళ్ళగానే “ఓసారి ఆ మందుల షాపు దగ్గర ఆపు” అని కోరాడు ఆ ప్రయాణీకుడు వెనకసీట్ లోంచి.

అటో అగగానే, ఆ మందులషాపులోకి నడిచి వెళ్ళి ఆ షాపును
 ఏదో అడిగాడు ఆ మందులషాపును తమ దగర లేదన్నట్లుగా తల
 అడంగా వూపాడు. మళ్ళీ వచ్చి అటోలో కూర్చుని ఆ ప్రయాణికుడు
 "పోనీ" అన్నాడు.

అటో లక్డీ కా పూల్ చేరుకునే లోపల, అలా అయిదారు చోట
 అతను అటోని ఆపించి మందులషాపులోకి వెళ్ళి ఏదో అడగతూనే
 వున్నాడు. ఆ షాపులవాళ్ళు లేదని తల అడంగా వూపడమో, చెప్పటమో
 జరిగక, అతను వచ్చి అటోలో కూర్చుంటున్నాడు. అతనిలోని అడరా
 అలా తిరిగివచ్చిన ప్రణీసారి అధికం కావడం గమనిస్తూనే వున్నాడు
 అటో డ్రయివర్.

ఎర్రగడ్డ ఆస్పత్రిలో ఎవరికో సీరియస్ గా వుండి వుంటుందని,
 మందుల కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాడని వూహించాడు అటో డ్రయివర్.
 అటో లక్డీ కా పూల్ చేరుకోగానే ఓ పెద మందులషాపు ముందు ఆపించి
 దిగి, దాటోకి వెళ్ళాడు ఆ ప్రయాణికుడు మళ్ళీ ఏదో అడిగాడు.

పది పదిహేను క్షణాల తర్వాత వెనక్కి వచ్చి అటోలో కూర్చు
 న్నాడతను, చిన్నబోయిన వదనంతో.

నాలుగైదు నిమిషాలదాకా మాట్లాడకుండా, ఏదో దీర్ఘంగా అలో
 చిస్తూ కూర్చుండిపోయాడతను.

"అబ్బీ కహజానా?" అడిగాడు డ్రయివర్.

"వెనక్కి" అన్నాడతను పెద్దగా నిట్టూర్చి.

అటోని మళ్ళీ ఎర్రగడ్డ వెళ్ళు తిప్పాడు డ్రయివర్ దారిలో ఇది
 వరకు అడగని ఒక మందులషాపు ముందు ఆపి, చెప్పాడు డ్రయివర్ ఆ
 ప్రయాణికుడితో, అందలో దొరుకుతుండేమో ప్రయత్నించమని.

అతను ఆ మందుల షాపు లోనికి వెళ్ళి, వెంటనే తిరిగివచ్చేసాడు.

“ఛత్, ఎక్కడా దొరకమలా వుంది” అన్నాడు తనలో తను గొను క్కుంటున్నట్లుగా.

అటో ఎర్రగడ్డ అస్పత్రి ముందు ఆగగానే, అతను కిందికి దిగి, గబగబా గేటు వైపు నడిచాడు.

సాద్, అటో ఫేర్, ఏడురూపాయల చిలరయింది!” అరివాడు డ్రయివర్ కూడా అటో దిగి, అగి జేబులు తడుముసుని అన్నాడా ప్రయాణీ కుడు దీనంగా.

“లేదు. నిన్న రాత్రి మా నాన్న గారితో డాక్టరు అంటూంటే విన్నాను. మీ వాడు ఇరవై సంవత్సరాల నుంచి వుద్యోగం దొరకక పోవవలసిన పాకయ్యాడు ఉద్యోగమే సరయినమందు అని. ఎక్కడైనా ఆ మందు దొరుగుతుందేమోనని ప్రయత్నం చేసాను నువ్వే చూశావుగా. దొరకలేదు ఆసుగతి డాక్టర్ తో చెప్పాలి. ఆయనకేసెచ్చి నిజానికి. అయినా వప్పుకోడు చస్తే”.

అస్పత్రి గేటువైపు దబదబా అడుగులు వేసాడతను.

ఆ అస్పత్రి పేరు “గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ ఫర్ మెంటల్ డిసీజెస్”

తెలుగులో దానిని పిచ్చాసుపత్రి అంటారు.

నన్ను శిక్షించండి

హైదరాబాద్ సీటీ సివిల్ కోరుయిండే ఆవరణలో, చీఫ్ మెట్రో పాలిటన్ మెజిస్ట్రేట్ కోర్టులో ఆరోజు కేసులు ఎక్కువగా వున్నాయి.

ఉదయం పవకొండు పదికి ఆయన మొదటి కేసుని విచారించ సాగాడు.